

RAVI EN DE RODE PANDA

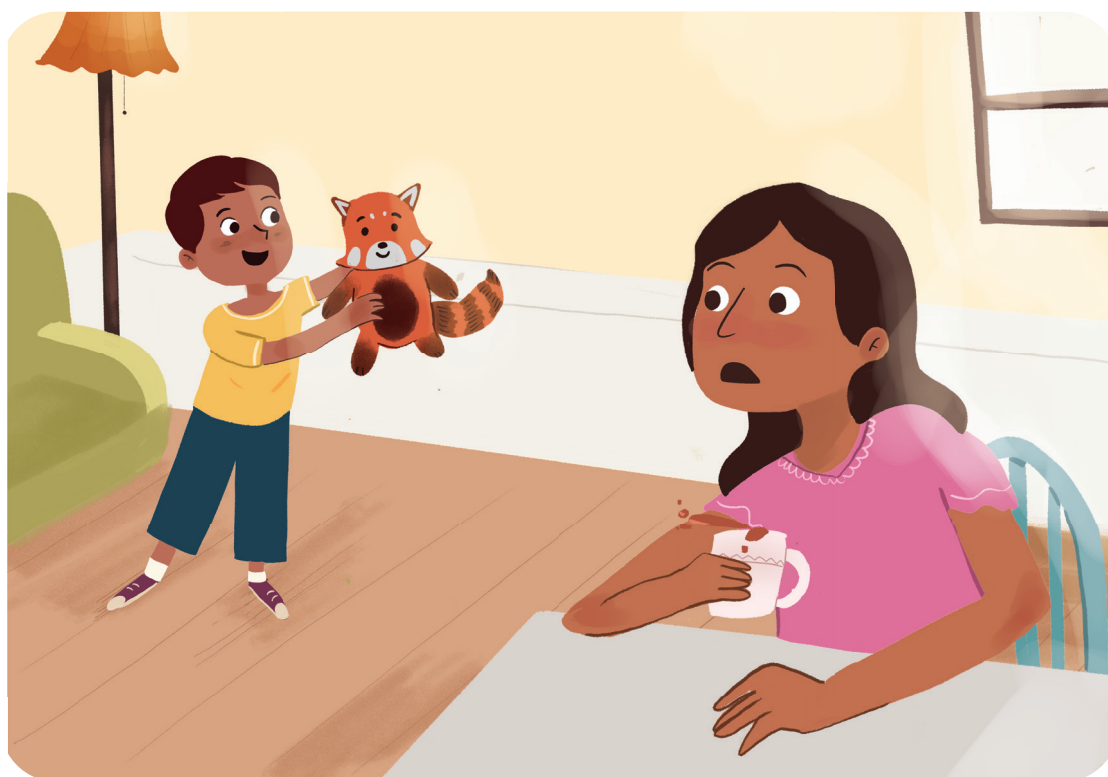
Isabelle D'hont &
Santhya Shenbagam
Radhakrishnan

‘Tante, mag ik een huisdier?’
‘Ga je er dan voor zorgen, **RAVI**?’
vraagt tante Dina.

‘Natuurlijk! Kijk maar.’ Ik neem een appel en ga
naar mijn knuffels. ‘Wilt u wat fruit, mevrouw konijn?
Laat wel een stukje over voor meneer panda.’
‘Dat doe je goed,’ zegt tante Dina. ‘Welk dier zou je willen?’

‘Ik wil een rode panda. Die zien er zo lief uit.’
Tante Dina verslikt zich in haar thee.
‘Panda’s zijn geen huisdieren, **RAVI**.
Ze leven in het bos en komen meestal niet tot bij ons.

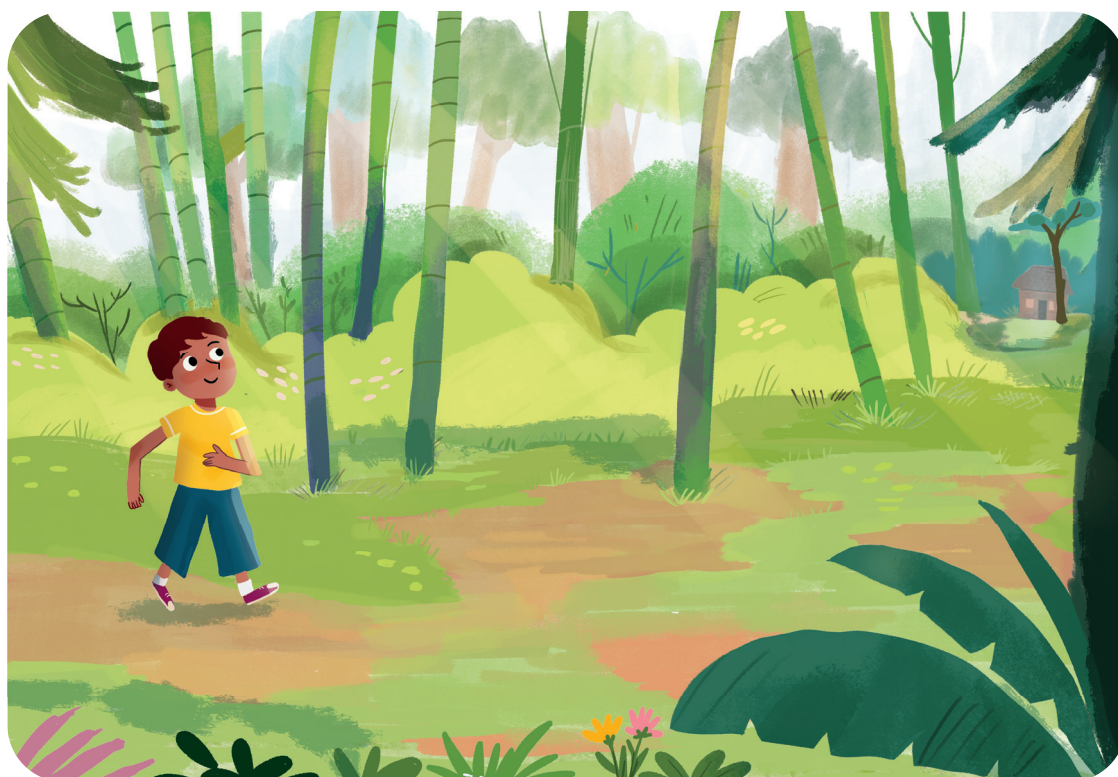
Bovendien heb je al een rode panda, toch?’ merkt ze op.

‘Maar mijn knuffelpanda eet niet echt en beweegt niet
vanzelf,’ zeg ik.

‘Nee, **RAVI**.’ Tante Dina schudt haar hoofd.

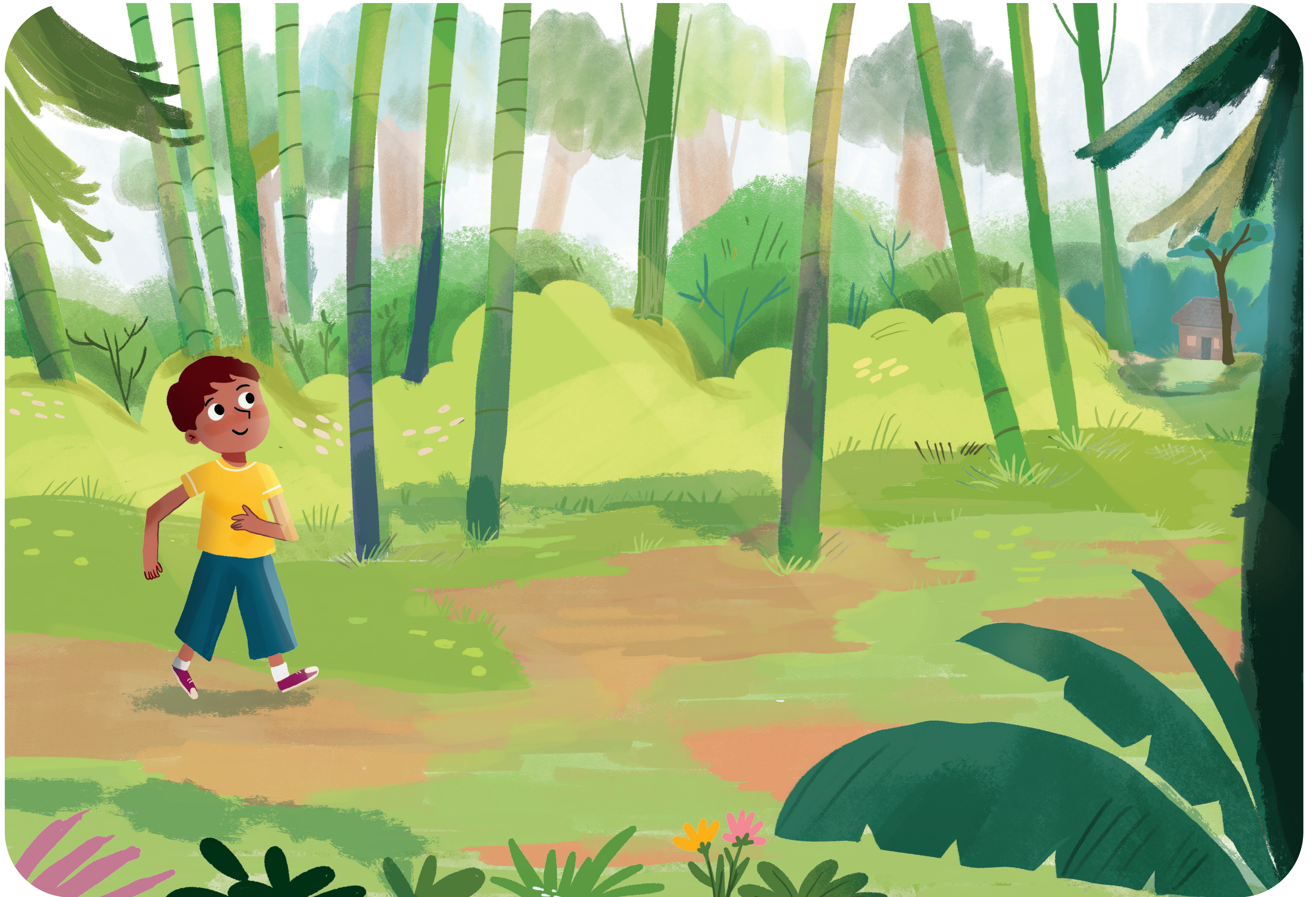
‘Kies maar een ander dier.’

Ik heb een idee! Als de rode panda niet tot bij mij komt,
ga ik naar hem toe.
Zonder het tegen tante Dina te vertellen, wandel ik naar
het bos in de buurt.
Tussen de bamboeplanten tuur ik omhoog.

‘Waar ben je, rode panda?’

Aan de rand van het woud staat een huisje.
Bij de deur zit een gekke poes, met een kastanjebruine
vacht en een geringde staart.

‘Wacht eens even, jij bent helemaal geen poes.
Jij bent ... een rode panda!’
Mijn hart maakt een sprongetje.
‘Kom maar, beestje. Dan kan ik je aaien.’
Maar de rode panda hinkt het huisje in.

Binnen zie ik de rode panda tussen allerlei oude spullen zitten.

‘Heb je pijn aan je pootje?’ vraag ik zacht.
Donkere ogen kijken me aan.

Ik rol mijn appel naar hem toe.

Het dier pakt het fruit en eet ervan.

‘Als je goed eet, zul je sneller genezen,’
zeg ik als een echte dierenkenner.

Ik doe er alles aan om de rode panda op te vrolijken.
'Wil je mijn kunstjes zien?'
Trots toon ik mijn gekste sprong en een knappe koprol.

'Nu zie ik je ondersteboven,' lach ik.
De rode panda kijkt aandachtig.

